

Interview Jeanne Verstappen

Mevrouw Jeanne Verstappen Kennel 'Het Hoog Oord'
Middenslag Schnauzer peper & zout

Op een regenachtige (jawel) morgen in augustus ben ik op bezoek geweest bij mevrouw Jeanne Verstappen.

Jeanne is een krasse dame, die eigenlijk liever niet op de voorgrond treedt. Volgens mijn gegevens is zij de oudste fokster van Middenslag Schnauzers peper en zout in Nederland. Zelf weet ze niet of ze dat echt is. Volgens haar gaan veel liefhebbers pas op latere leeftijd fokken, maar die doen het dus niet zo lang als zij.

Het blijkt dat ze niet alleen dol is op haar honden, maar dat ze ook volop in de wereld staat. Het gesprek ging dan ook, onder het genot van een lekker kopje koffie, eerst over de hedendaagse problemen, zoals crisis en het niet meer terugkomen van de situatie van pakweg 10 jaar geleden, de moderne medische wetenschap, de gevolgen van steeds weer nieuwe uitvindingen enz.

Maar natuurlijk kwam ik daar om over Schnauzers te praten en dus heb ik haar een aantal vragen gesteld.

Waarom heeft u voor de Middenslag Schnauzer gekozen?

Toen ik met mijn gezin nog in Berlicum woonde, hadden we wel een hondje, maar geen Schnauzer. Mijn oudste dochter ging met dit hondje vaak naar de overburen, want daar was van alles te beleven. Er waren kippen en er was een groentetuin. Voor het loslopende hondje was er dus voldoende vermaak. Helaas vond dit kameraadje de kippen te leuk speelgoed en moest het beestje herplaatst worden. Wij zijn daarna naar Rosmalen verhuisd: een groter huis en een grote tuin, dus was er weer plaats voor een hond. Ik wilde graag een hond, die ook waaks was. Aan vrienden, die ook veel op shows kwamen, heb ik om raad gevraagd: 'Wat past bij ons?'

Uiteindelijk moest ik een keuze maken tussen de Bull Terriër en de Middenslag Schnauzer. Gevoelsmatig koos ik voor de Schnauzer en kocht een volwassen teef: Acha van de Darthuiserberg.

Acha moest natuurlijk getrimd worden. Dat kwam Sjef van Roy doen. Trimmer, gezellige kletser en gek op Schnauzers. Hij fokte zelf Dwergschnauzers en liep ook shows. Sjef zei: 'Jullie hebben de ruimte en ik weet een mooie reu. Je moet gaan fokken.'

En zo is het, begin jaren 60, begonnen.

Het eerste nest van Acha bestond uit 5 pups. Ik heb daar zelf geen pup van gehouden. Ik wist ook nog niet hoe ik een keuze moest maken.

Van het tweede nest heb ik, in overleg met Sjef van Roy, een teef gehouden: Linchen. Deze Linchen werd meteen een nationale en internationale kampioene.

Liet u uw honden later nog trimmen of doet het nu zelf?

Ik trim mijn honden nu zelf. Ook de honden uit eigen fok trim ik, maar geen andere.

Ik heb één keer een Riesenschnauzer getrimd omdat de eigenaresse van een Middenslag op een Ries was overgestapt. Dat is echter bij één keer gebeven.

Het was veel werk en mijn eigen honden werden er onrustig van. Dat was dus eens en nooit meer.

Waar heeft u uw kennis opgedaan?

Ik ben vooral veel op shows gaan kijken. In het begin was dat heel leuk vanwege alle nieuwe dingen, de sfeer en de contacten met anderen. Ik vind het nu nog steeds prettig om naar shows te gaan, maar ik loop niet alles meer af.

Waar bent u het meest trots op?

Dat kan ik eigenlijk niet zeggen.

Heeft u een voorkeur voor één van uw Schnauzers?

Is er een favoriet?

Ook hier kan ik eigenlijk geen echt antwoord op geven. Ik heb geen speciale voorkeur, tenminste niet in hoge mate. Ik kan wisselende karakters erg appreciëren en zal ook nooit een hond wegdoen vanwege het karakter.

Wat betreft het uiterlijk heeft ook iedere fokker een eigen voorkeur. Ik heb nu een hondje uit Polen gehaald. Deze Schnauzer is wat zwaarder gebouwd, heeft meer bot. Ik wil niet dat mijn nieuwe nest te fijn wordt en daarom heb ik dus deze hond geïmporteerd.

Mijn huidige reu is Justin van Het Hoog Oord. De naam Justin is door een van mijn kleinkinderen bedacht en dit kleinkind werd weer geïnspireerd door Justin Bieber (een pop-idool). Justin, de Schnauzer, is op 8 april van dit jaar definitief Nederlands kampioen geworden en is ook internationaal kampioen.

Ik vind dat je niet altijd je eigen dekreu hoeft te gebruiken, want je moet natuurlijk ook kijken naar de combinatie. Als je je hond laat dekken in het buitenland is het echter wel wat moeilijker om iets over het karakter te weten te komen.

Waar kijkt u nog met heel veel plezier op terug?

Dat is op een mediterrane show. Dat was een show, die plaatsvond in 3 mediterrane steden: San Remo (Italië), Nice (Frankrijk) en Monaco.

We hadden daar centraal een huisje gehuurd en zijn daar met 2 honden naar toegegaan.

Samen met een kennis, die ook een hond meebracht, hebben we daar echt genoten.

We gingen natuurlijk naar de shows, maar tussen de shows door hadden we enkele dagen 'vrij'. Dan konden we daar heerlijk wandelen en van de mooie natuur genieten.

Dat was echt mijn mooiste vakantie ooit.

Hoe bent u aan de naam 'Het Hoog Oord' gekomen?

Ik woonde eerst aan de overkant en dat pand heette:

Hoog Oord en daar is dus deze kennelnaam uit voortgekomen.

U bent ook een ander ras gaan fokken. Waarom?

Een aantal jaren geleden ben ik Cesky Terriërs gaan fokken. Ik wilde even, naast het fokken van Middenslag Schnauzers, wat anders gaan doen.

Deze Terriërs hebben een ander karakter dan de Schnauzers, maar toch ging de combinatie goed.

Nu richt ik me echter weer alleen op de Middenslag Schnauzer.

Hebben uw dochters ook belangstelling voor de fokkerij?

Mijn drie dochters zijn wel hondenliefhebsters, maar geen van hen wil 'Het Hoog Oord' overnemen.

Is er verder nog iets, dat u graag zou willen vertellen?

Ik wil nog wel kwijt, dat ik, als mensen een pup komen uitzoeken, dat verhaal van 'je moet de pup uitkiezen, die het eerste naar je toekomt' grote flauwekul vind. Het is gewoon toeval, de volgende keer komt er weer een andere naar je toe.

Na nog wat over algemene zaken gesproken te hebben, heb ik afscheid genomen van een dame, die vol liefde praat over haar passie: het fokken van Middenslag Schnauzers peper en zout.

Je kunt merken dat Jeanne nog steeds veel plezier beleeft aan haar honden en nog wel een tijdje door wil gaan.

Wij wensen haar daarbij nog veel plezier en succes.

Maria van Ooijen

